

คำนำ

ไปเจอบูมทรีฟฟ์แล้วแต่ไม่ได้เอากลับมา เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่ผมใช้เวลาเขียนนานที่สุดก็ว่าได้ ผมใช้เวลาเขียนหนังสือเล่มนี้อยู่นานหลายเดือนกว่าจะคลอดตัวอักษรออกมาในแต่ละบรรทัด จนกลายออกมาเป็นหนังสือเล่มเล็กๆ เล่มนี้

คงเป็นเรื่องที่แปลกอยู่หรอก หากคนที่หยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาเปิดอ่านดูจะสงสัยว่า ทำไมหนังสือจึงออกมาเป็นนิยายที่มีท่วงทำนองที่ลึกลับซับซ้อน และตั้งคำถามกับตัวเองว่า แล้วเราจะได้อะไรจากการอ่านหนังสือเล่มนี้

โดยส่วนตัวผม การไปเจอบูมทรีฟฟ์แต่ไม่ได้เอากลับมามีความหมายต่อชีวิตของผมและใครๆ มากมาย ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ล้วนดิ้นรนไขว่คว้า เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จเป็นวัตถุเงินทองมาโอบกอด สร้างให้ชีวิตมีแรงที่จะดำรงอยู่ได้ต่อไป แต่สำหรับหนังสือเล่มนี้กลับพยายามทำหน้าที่ของมันอย่าง

พลิกมิตี พลิกความคาดหมายว่าจริง ๆ ของชีวิต การเดินทาง
ไกลเพื่อความสำเร็จมีค่าแค่การเป็นอุบายสร้างให้คนคนนั้น
รู้จักตัวเองในหลากหลายแง่มุม จนพาลให้เกิดความเข้าใจ
ต่อความจริงของทุกชีวิตที่เป็นเพื่อนร่วมเกิด แก่ เจ็บ ตาย
อยู่บนโลกที่สับสนวุ่นวายเขี้ยวๆ ในนี้

หนังสือได้นำคนอ่านเข้าสู่โลกจินตนาการที่มีความเป็นไปได้ที่
ชีวิตของคนคนหนึ่งอาจจะเจอ เรื่องราวหรือเหตุการณ์
บังเอิญ แต่แท้ที่จริงแล้วอาจไม่มีคำว่าบังเอิญก็ได้ ทุกอย่าง
ที่ประสบพบเจอมีลักษณะคล้ายกับถูกกำหนด

นิรันดร์ในหนังสือเล่มนี้สามารถเป็นตัวแทนให้กับคนชั้นที่ดิ้น
รนแสวงหา เขาทิ้งต้องการความสำเร็จ ในขณะเดียวกันชีวิต
ของเขาจะถูกบงการด้วยเรื่องของเพศ มีด้านขาวและด้านมืด
ปรากฏอยู่ในใจของเขาตลอดเวลา เขาดำเนินชีวิตไปตามเสียง
เรียกร้องของหัวใจ โดยที่ไม่มีสติปัญญากำกับ ซึ่งสุดท้ายก็นำ
เขาไปสู่ความหายนะที่ยากจะเยียวยาได้ แต่ก็อีกนั่นแหละ เหตุ
การณ์ไม่คาดฝันก็ได้เกิดขึ้นกับเขา มันช่วยพลิกความเข้าใจต่อ
เรื่องราวทั้งหมด ว่าเหตุการณ์บังเอิญไม่ได้มีอยู่จริงบนโลกใบ

นี่ ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นมีเชื้อพันธุ์ เป็นเหตุเป็นผลสืบต่อ
เนื่องกันมายาวนาน ตามกฎวิทยาศาสตร์ที่พระพุทธเจ้า
บัญญัติไว้เมื่อกว่า 2,500 ปี กฎที่ว่ำนั้นคือ กฎอฏปิัจจยตา

คุณงามความดีของหนังสือเล่มนี้ขอมอบให้แด่แม่
ที่จากไปไกล ซึ่งวันหนึ่งเราสองคนจะได้เจอกันอีก
ครั้งตามกฎวิทยาศาสตร์ที่ว่า

ชาย กิตติคุณากรณ์

www.fpmcourse.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com